

[Skatteministeren]

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget medførte den skærpelse af formueskatten, som Socialdemokratiet gennemførte i 1979, en stærk vækst i antallet af skatteydere, der flyttede til udlandet, og det fremgår også af lovforslaget, at det især var personer med store formuer, der udvandrede. Alene gennem denne udvandring forlod personer landet, som repræsenterede en samlet formue på 3½ mia. kr. Danmark har på denne måde mistet ressourcer, der kunne være investeret i nye arbejdspladser, og vi har mistet en lang række initiativrige personer, som kunne have medvirket til at afhjælpe landets vanskelige økonomiske situation.

Det andet argument for at lempe formueskatten er, at formueskatten, som den i dag fungerer, hæmmer den private opsparing. Da aftalen om skattereformen blev indgået, var det et klart mål, at det nu igen skulle kunne betale sig at spare op. Men formueskatten betyder, at det trods skattereformen stadig for nogle kan være en dårlig forretning at øge opsparingen, fordi formueafkastet efter skat og inflation er negativt.

Jeg vil gerne i den forbindelse henlede opmærksomheden på den tabel, der findes i bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf det fremgår, at afkastet af en formue selv ved en så lav skat som 51 pct. er negativt ved en forrentning på 12 pct. og 4 pct.s inflation. Det er meget realistiske forudsætninger, men selv under disse realistiske forudsætninger og med en så lav skat som 51 pct. kan det give et negativt afkast at spare op, når der tages hensyn til formueskatten. Derfor hæmmer formuebeskatningen den private opsparing.

Endelig er det tredje argument for at sænke og ændre formuebeskatningen, at den er en særskat på ægteskabet. Med lovforslaget fjerner vi det levn fra fortiden, at ægtefæller stadig sambeskattes af deres formue. Som reglerne er i dag, kan ægtepar faktisk spare op imod knap 30.000 kr. ved at lade sig skille, fordi de som ugifte samlevende vil have to bundfradrag i stedet for ét, og det er bl.a. denne urimelige diskrimination, vi ophæver med dette lovforslag.

En anden meget stærk grund til at sænke formuebeskatningen i Danmark er, at formueskatten i Danmark hører til blandt verdens højeste. Jeg ved godt, der har været en debat om det, men det er ikke desto mindre en kendsgerning, at formueskatten i Danmark hører til blandt

verdens højeste. Formueskattens provenu, målt i procent af bruttonationalproduktet i Danmark, er 0,22. Formueskatten i Danmark giver altså et beløb svarende til 0,22 pct. af bruttonationalproduktet. Med denne andel ligger Danmark klart i toppen i international sammenhæng, og derfor stiller den danske formueskat selvfølgelig danske virksomheder vanskeligt i forhold til udenlandske konkurrenter, der beskattes betydeligt lempeligere.

Det er ikke svært at finde lande, der har en lavere formuebeskatning end Danmark. Alene blandt EF-landene er der ingen formueskat i Belgien, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Portugal og Storbritannien. Uden for EF-landenes kreds kan nævnes USA og Japan, der ingen formueskat har. Og både Vesttyskland, Holland, Finland og Luxembourg har lavere formuebeskatning end Danmark. Der er faktisk kun Norge og Sverige, som for visse formuer har en højere formueskat end Danmark.

Formueskatten skal som bekendt betales med midler, der allerede er blevet indkomstbeskattet, og derfor er det heller ikke tilstrækkeligt isoleret at se på formueskatten, når man sammenligner med udlandet. Både USA, England og Vesttyskland har taget eller er ved at tage konsekvensen af, at en hård kapitalbeskatning koster arbejdspladser og fremmer kapitalflugten. Det er derfor nødvendigt, hvis vores erhvervsliv fortsat skal konkurrere, at også Danmark tilpasser sin kapitalbeskatning til det udenlandske niveau, og dermed, at den udvikling, der finder sted i udlandet i øjeblikket, også slår igennem i Danmark. Kun ved at sænke formueskatten markant kan de intentioner, som lå bag skattereformen om lavere kapitalbeskatning, få lov til at slå tilstrækkeligt igennem.

Jeg vil gerne runde af med at sige, at det er en stor misforståelse, når det hævdes, at formueskatten er en skat, som blot rammer nogle få rige. Formueskatten har nogle påviselige skadevirkninger på det danske erhvervsliv, som koster arbejdspladser, og derfor rammer den skadeligt og meget bredt i det danske samfund. Der er ingen som helst tvivl om, at en sænkning af formuebeskatningen vil have nogle positive virkninger, som vil skabe ny grokraft i dele af erhvervslivet, og derfor er det en helt realistisk forventning, at en sænkning af formuebeskatningen vil skabe arbejdspladser og derfor være til gavn for hele samfundet.